

ΤΡΟΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΝΟΙΑ ΜΕ ΦΟΝΤΟ ΤΑ ΦΕΡΕΤΡΑ ΤΟΥ ΔΕΝΔΙΑ

Το περιοδικό *antifa* εκδίδεται κάθε δύο μήνες και ασχολείται με το ρατσισμό και το φασισμό στην Ελλάδα και διεθνώς.

Την αποκλειστική ευθύνη του περιοδικού την έχει η συντακτική του ομάδα (η οποία συμμετέχει ως τέτοια στις εκδόσεις *antifa scripta*).

Αυτό σημαίνει πως για ό,τι γράφεται ή παραλείπεται να γραφτεί αποκλειστικά υπεύθυνη είναι αυτή και μόνο αυτή.

Πέρα από την ανάλυση και την αντιπληροφόρηση το περιοδικό *antifa* υποστηρίζει ενεργά το αντιφασιστικό κίνημα. Έτσι η συντακτική του ομάδα συμμετέχει στην αντιφασιστική συνέλευση *autonome antifa*.

Αν με κάποιο τρόπο αυτά που διαβάζετε εδώ σας φαίνονται ενδιαφέροντα, η ηλεκτρονική μας θυρίδα σας περιμένει: antifascipta@yahoo.com

Γενάρης 2026

Σίγουρα θα έχετε παρατηρήσει ότι τον τελευταίο καιρό οι πολεμικές ιαχές έχουν πυκνώσει τρομακτικά. Τα κρατικά μεγάφωνα απ' άκρη σ' άκρη -τουλάχιστον- της ευρωπαϊκής ηπείρου παίζουν με τα μπουβία πολεμικές εξαγγελίες. Αν κοιτάξει καμία τις ειδήσεις μονάχα του Νοεμβρίου και του Δεκεμβρίου, η κατάσταση έχει ως εξής: ο αρχηγός των ενόπλων δυνάμεων της Βρετανίας δήλωσε πρόσφατα πως «περισσότερες οικογένειες θα γνωρίσουν τι σημαίνει θυσίες για το έθνος» κι ότι «οι γιοι κι οι κόρες μας [πρέπει] να ετοιμαστούν να πολεμήσουν».¹ Ένας Γάλλος αξιωματικός προειδοποίησε τη Γαλλία να είναι έτοιμη «να χάσει τα παιδιά της».² Στη Γερμανία ανακοινώνουν πως αναμένουν πόλεμο με τη Ρωσία μέχρι το 2030 και πως συντάσσουν απόρρητα σχέδια για την προετοιμασία των ενόπλων δυνάμεων.

Όλα αυτά από μόνα τους είναι αρκετά για να σου κοπεί το αίμα, δεν νομίζετε; Όσον αφορά τα καθ' ημάς, η κατάσταση δεν πάει πίσω. Πρόσφατα, ο Υπουργός Πολέμου, Νίκος Δένδιας, αυτός που τον Σεπτέμβρη υποσχόταν ότι θα βάλει τέλος στις αναβολές απ' τον στρατό, βρέθηκε στο Ινστιτούτο Διεθνών Σχέσεων (ΙΔΙΣ) του Παντείου Πανεπιστημίου για το Athens Security Forum και συζήτησε με τον πρόεδρο του Ινστιτούτου, Κώστα Υφαντή για την «ευρωπαϊκή ασφάλεια». Τόσο οι δηλώσεις περί πάταξης των αναβολών, όσο και η ομιλία του Δένδια στο ΙΔΙΣ έγιναν viral. Οι πρώτες αναπαρήχθησαν αυτούσιες μέχρι και σε reels στο Instagram. Η δεύτερη έγινε γνωστή κυρίως απ' τις επικρίσεις που δέχθηκε η αναφορά του Δένδια στο ότι πρέπει να επιστρέψουμε σε ένα πνεύμα «αυτοθυσίας», γιατί «σήμερα η Ευρώπη δεν αντέχει να δει φέρετρα με σημαία πάνω, ούτε καν με την ευρωπαϊκή».³

Εκ πρώτης όψεως, οι επικρίσεις που δέχθηκε η φράση για τα φέρετρα από μεγάλο κομμάτι του πολιτικού φάσματος μπορεί να φαντάζονται έως και φιλικές. Θα μπορούσε καμία να παρατηρεί με συμπάθεια την άσκηση έστω και μιας στοιχειώδους κριτικής στις πολεμικές ιαχές του Υπουργού Πολέμου. Δυστυχώς, φίλες μας, η πραγματικότητα δεν είναι τόσο ρόδινη. Ας πούμε, ας αναρωτηθεί καμία γιατί έχει μπει σε πρώτο πλάνο αυτή η βαρύγδουπη δήλωση του Δένδια και όχι όλα τα υπόλοιπα -εξίσου τρομακτικά- που συζήτησε με τον κ. Υφαντή. Εδώ θα σταθούμε σε δύο μόνο σημεία της συζήτησης που κέντρισαν τη δική μας προσοχή. Το πρώτο έχει να κάνει με το πώς περιέγραφε ο Δένδιας τη θέση του ελληνικού κράτους μέσα στον παγκόσμιο πόλεμο:

Είμαστε σε μια γεωπολιτικά εξαιρετικά ευαίσθητη περιοχή (...) Αντιμετωπίζου-

με απειλή, υπαρκτή απειλή, πολλαπλάσια του δικού μας μεγέθους, αντιμετωπίζουμε ένα εξαιρετικά ευμετάβλητο γεωπολιτικό περιβάλλον, πρέπει λοιπόν να μπορούμε να ανταποκριθούμε σε αυτό (...) Τα συμφέροντα της χώρας δεν είναι συμφέροντα που ορίζονται απ' τα στενά γεωγραφικά της σύνορα. Η Ελλάδα έχει πλέον άμεσα συμφέροντα πέραν και των στενών συνόρων της. Υπάρχουν τα κυριαρχικά δικαιώματα, αλλά έχει και συμφέροντα και απόψεις πέραν και αυτών.

Το δεύτερο σημείο αφορά την εικόνα που έχει ο Δένδιας για την οργάνωση των κοινωνιών εν μέσω πολέμου. Αναφερόμενος στο «ευρωπαϊκό εγχείρημα», έλεγε πως είναι πιστά προσηλωμένος στη δημιουργία ενός χώρου «προστασίας της Δημοκρατίας, των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, της Ελευθερίας του Ανθρώπου, των Δικαιωμάτων των Γυναικών», αλλά στους καιρούς που ζούμε «αυτό δεν σημαίνει πάλι ότι πρέπει να αγνοούμε τον ρεαλισμό».⁴

Καταλάβατε τώρα; Ο Δένδιας με τον Υφαντή συζητούσαν αφενός το πώς το ελληνικό κράτος κοιτάει να εμπλακεί σε κάθε μέτωπο του παγκοσμίου πολέμου «πέραν και των στενών συνόρων του», αποβλέποντας να αποκομίσει τα μέγιστα δυνατά οφέλη για το ίδιο. Αφετέρου, υποστήριζαν πως αυτή η εμπλοκή προϋποθέτει σκληρό πόλεμο στο εσωτερικό, με πολλή πειθαρχία και σκληρούς εξαναγκασμούς προς την εργατική τάξη. Είναι αυτό ακριβώς που ο Δένδιας αποκαλεί «επιστροφή στον ρεαλισμό». Κρατήστε αυτήν τη φράση για τη συνέχεια.

Οι παραπάνω δηλώσεις όχι απλώς δεν έγιναν viral, αλλά κρύφτηκαν με δεξιοτεχνικό τρόπο κάτω απ' τις βαρύγδουπες διατυπώσεις για τα φέρετρα. Κι αυτό, φίλες μας, δεν έγινε ούτε από αμέλεια, ούτε από άγνοια. Η αριστερά αυτού του κράτους, όσο κι αν βροντοφωνάζει ότι δεν θέλει φέρετρα, είναι αυτή που έχει αναλάβει την «επιστροφή στον ρεαλισμό», την εγγύηση, δηλαδή, ότι ο ταξικός πόλεμος στο εσωτερικό θα διεξαχθεί χωρίς να κουνιέται φύλλο.

Πρώτο βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση είναι το νοπτικό μας σακάτεμα, ο βομβαρδισμός μας με συσκοτιστικές αφηγήσεις για τον κόσμο, έτσι ώστε να μην καταλαβαίνουμε τι διάολο συμβαίνει. Αρκεί να ρίξει καμία μια ματιά στις αναλύσεις που κυκλοφορούν εκεί έξω για τις πολεμικές ιαχές που αυξάνονται στην Ελλάδα και την Ευρώπη: ότι τα ευρωπαϊκά κράτη βρίσκονται στο χείλος οικονομικής κατάρρευσης και λανσάρουν τη «μετάβαση» στην πολεμική οικονομία ως απάντηση- διέξοδο στην κρίση τους.⁵ ότι δίνουν με

ANTI FA SPEAKING KING

τη σέσουλα λεφτά στον στρατό και την πολεμική βιομηχανία αντί να τα δίνουν στην πρόνοια και τις κοινωνικές παροχές· ότι το ελληνικό κράτος ετοιμάζεται να εμπλακεί σε πόλεμο επειδή είναι υποχείριο των συμμάχων του, κυρίως του αμερικανικού και ισραηλινού κράτους.

Όλες αυτές οι αφηγήσεις έχουν πολύ συγκεκριμένες στοχεύσεις: πρώτα απ' όλα, να μας επιβάλλουν μία συσκοτιστική αντίληψη για την πραγματικότητα. Ας πούμε, το επιχείρημα ότι τα ευρωπαϊκά κράτη βρίσκονται σε κρίση και ψάχνουν διέξοδο μέσω της πολεμικής τους βιομηχανίας, παρουσιάζει τα καπιταλιστικά κράτη σαν αδύναμα, που άγονται και φέρονται από ξένα συμφέροντα και που οριακά εξαναγκάζονται να εμπλακούν σε πόλεμο. Τη στιγμή, μάλιστα, που σε τέτοιες συγκυρίες τα κράτη δείχνουν τα δόντια τους, αποδεικνύουν ότι κατέχουν το μονοπώλιο της βίας τόσο για να επιβάλλουν την κυριαρχία τους στο εξωτερικό, όσο και στο εσωτερικό τους.

Προσέξτε, επίσης, πώς μπαίνει στη συζήτηση ο όρος «πολεμική οικονομία»: πλάσεται σαν μία επιμέρους μονάχα πτυχή των εμπόλεμων κοινωνιών, που έχει να κάνει με την αποκόμιση μεγαλύτερου κέρδους από τα αφεντικά της πολεμικής βιομηχανίας.⁶ Σ' αυτήν την αφήγηση δεν θα βρει καμία δρων υποκείμενο, παρά μονάχα τα «συμφέροντα» ενός παραγωγικού κλάδου. Κυρίως, δεν θα βρει καμία το κράτος ως δρων υποκείμενο, ως αυτό που οργανώνει, ρυθμίζει και επιβάλλει την πολεμική οικονομία στο εσωτερικό του. Αντιθέτως, το κράτος παρουσιάζεται, για ακόμα μια φορά, σαν ένας αδύναμος μηχανισμός, που σέρνεται πίσω από κάποια συμφέροντα, στην προκειμένη των αφεντικών της πολεμικής βιομηχανίας.

Αποκρύπτεται, έτσι, ότι αυτό που λέμε «πολεμική οικονομία» έχει να κάνει με την οργάνωση κάθε πόρου του κρατικού μηχανισμού, κάθε πτυχής της καθημερινότητας γύρω απ' τις ανάγκες του πολέμου: απ' τους μισθούς που δεν φτάνουν ούτε για ζήτω, μέχρι την αύξηση των πειθαρχικών μέτρων και των απαγορεύσεων. Είναι με αυτήν τη μαεστρία που χτίζεται ο διαχωρισμός μεταξύ «καλών» και «κακών» πτυχών του κρατικού μηχανισμού, ο διαχωρισμός μεταξύ «στρατού» και «κοινωνικής πολιτικής», ενώ στην πραγματικότητα αποτελούν τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Αποκρύπτεται, για παράδειγμα, ότι είναι ακριβώς μέσω αυτής της κοινωνικής πολιτικής, όπως θα δείτε και σε σχετικό κείμενο στις επόμενες σελίδες του τεύχους, που επιβάλλονται περισσότεροι έλεγχοι και μικροπειθαρχήσεις μέσα στην καθημερινότητα, οι οποίοι εν μέσω πολεμικής προετοιμασίας όχι απλώς δεν φθίνουν, αλλά εντείνονται.

Όλες αυτές οι αφηγήσεις καταλήγουν στο εξής κοινό: με το να παρουσιάζουν το κράτος ως αδύναμο και εξαρτημένο, ζιτάνε παραπάνω, πιο ισχυρό, πιο διεσδυτικό και πιο πατριωτικό κράτος. Στην πραγματι-

Πορεία στόμα με στόμα που διοργάνωσε η αντιφασιστική συνέλευση autonome antifa μέσα στον Νοέμβριο στον Κορυδαλλό. Είχε προηγηθεί μοτοδιαδήλωση μέσα στον Οκτώβρη στου Ζωγράφου και στα Ιλίσια. Και οι δύο πορείες είχαν τίτλο «1 στους 6 δεν πάει στρατό... και λίγοι είναι!» Τελικά, το να μιλάς ενάντια στον στρατό και τον πόλεμο είναι ένας τρόπος να καταλαβαίνεις καλύτερα και να μιλάς ενάντια στο ίδιο σου το κράτος.

κόπτη, όταν οι αριστεροί κλαίγονται για την ενίσχυση της πολεμικής βιομηχανίας, δεν επιδεικνύουν κανενός είδους αντιπολεμικό αίσθημα. Αυτό που κάνουν είναι να διαπραγματεύονται τη δική τους θέση στην οργάνωση των εμπόλεμων κοινωνιών μας, να ζιτάνε παραπάνω και πιο ενεργή εμπλοκή στο πολεμικό σφαγείο.

Τελικά, με όποιον τρόπο κι αν προβάλλεται ο πόλεμος στον δημόσιο λόγο, είτε μέσα απ' τις πολεμοχαρείς δηλώσεις Υπουργών, είτε μέσα απ' τις αναλύσεις των αριστερών, επιτυγχάνεται η ίδια λειτουργία: τρόμος και σύγχυση, τη στιγμή που σύσσωμος ο κρατικός μηχανισμός- δεξιός κι αριστερός- λογαριάζει το πώς να μας μετατρέψει σε κρέας για τα κανόνια του. Ίσως το χειρότερο να είναι πως μας επιβάλλουν να αντιλαμβανόμαστε τον πόλεμο σαν μία εξαίρεση, μία παρένθεση στην κατά τ' άλλα «ομαλή» λειτουργία των κοινωνιών μας. Και λέμε πως ίσως αυτό να είναι το χειρότερο, γιατί σε τέτοιες κρίσιμες περιόδους, εν μέσω ή/και κατά την προετοιμασία πολέμου, κάθε σπιθαμή του κρατικού μηχανισμού ξεγυμνώνεται από φιοριτούρες περί «δημοκρατίας» και «δικαιωμάτων» και προβάλλει μπροστά στα μάτια μας ως αυτό που πραγματικά είναι: μια δολοφονική μηχανή με την κάννη στραμμένη προς την εργατική τάξη.

1. «Οι γιοι και οι κόρες μας να ετοιμαστούν να πολεμήσουν» προειδοποιεί ο αρχηγός των Ενόπλων Δυνάμεων της Βρετανίας, protothema.gr, 16/12/2025.

2. Στο ίδιο.

3. «Συζήτηση ΥΕΘΑ Ν. Δένδια με τον πρόεδρο του ΙΔΙΣ Καθηγητή κ. Υφαντή στο "Athens Security Forum"», 11/11/2025. Μπορεί να διαβάσει καμία ολόκληρη τη συζήτηση στη σελίδα του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

4. Στο ίδιο.

5. Αυτό το επιχείρημα μπορεί να το συναντήσει καμία από ΠΑΣΟΚους αρθρογράφους, μέχρι αναλύσεις του ΚΚΕ. Για παράδειγμα, βλ. το podcast «Ο Τραμπ αδειάζει την Ευρώπη για τα μάτια του Πούτιν», ΤΟ ΒΗΜΑ ΣΗΜΕΡΑ, 10/12/2025, και «Εισηγητική ομιλία του Γ.Γ. Δ. Κουτσούμπα στη Σύνοδο της Κ.Ε. εκ μέρους Π.Γ.», ΚΟΜΕΠ, #6, Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2024.

6. Περισσότερα περί κρίσεων και πολεμικής οικονομίας μπορείτε να διαβάσετε στο κείμενο «Καπιταλισμός, κρίση, πόλεμος» στις επόμενες σελίδες του περιοδικού που κρατάτε στα χέρια σας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΦΡΕΓΑΤΑ ΚΙΜΩΝ ONE LINERS

Η Φρεγάτα Κίμων είναι ένα πλοίο - ηλεκτρονικός υπολογιστής. Που σημαίνει ότι θα κολλάει - και για να ξαναπάρει μπρος θα πρέπει όλοι οι καρβανιάδες να βγουν και να ξαναμπούν.

Για τη φρεγάτα «Κίμων» είχε προταθεί η εναλλακτική ονομασία «Ελλάς». Οι καρβανιάδες λένε ότι η ονομασία κρίθηκε «άστοχη» γιατί το τελευταίο πλοίο με το όνομα «Ελλάς» είχε χρησιμοποιηθεί από τον ναύαρχο Κωνσταντίνο Κανάρη ως μπουρλοτιέρα - εναντίον Ελλήνων.

Αλλά και πάλι ψέμματα λένε - ο βασικός τους προβληματισμός ήταν ότι άμα βουλιάζε, θα λέγανε όλοι «βουλιάζει η Ελλάς» - μια συζήτηση καταστροφική για το ηθικό.

Υπήρχε βέβαια και αντίλογος: ότι εφόσον βρισκόμαστε σε συνθήκες όπου βουλιάζουν οι φρεγάτες, το ηθικό θα έχει ήδη πάει στο διάολο.

Ο Κίμων ήταν Αθηναίος στρατηγός που «νίκησε νεκρός». Δηλαδή είχε πεθάνει, αλλά οι δικοί του δεν το λέγανε - καταλάβατε, για το ηθικό.

Πράγμα που σημαίνει ότι τελικά θα μπορούσαν και να την πουν «Ελλάς» τη φρεγάτα. Ούτως ή άλλως, σε συγκυρία όπου βουλιάζουν οι φρεγάτες, η λογοκρισία είναι τέτοια που η φρεγάτα βουλιάζει και ο λαός το μαθαίνει μετά από δέκα χρόνια, όταν εορταστεί η σχετική εθνική επέτειος.

Φωτ. βρέθηκαν γραμμένες στην αβαρσοειδείς τυπογραφικές